Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia după Paşti, a mironosiţelor

Cu dulce praznic de înviere cobor plin de cuvânt în cartea Mea cea de azi, pe care o am deschisă pe masa ta cu Mine ca să intru în ea cuvânt de facere, cuvânt de multă înviere, o, popor al cuvântului Meu cel de azi. Te cuprind în Duhul Meu, poporul Meu de la izvor, şi Mă aplec să-ţi mulţumesc, tată, să mulţumesc iubirii tale cea pentru Mine că Mi-ai pregătit zi de praznic azi, şi iată-Mă îmbrăţişat în cuvânt cu poporul adunat la izvor, la masa ta cu Mine şi cu ei în ziua aceasta sfântă, şi cu ucenicii şi ucenitele învierii Mele, fiule, cu cei cu care Mi-am împărţit iubirea şi durerea şi învierea apoi, acum două mii de ani.

Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt, Aceştia trei Unul sunt, şi sunt la masă de cuvânt pe pământ cu cei binecredincioşi. Domnul Dumnezeul tău este în mijlocul tău, popor jertfitor pentru Evanghelia Mea cea de azi, şi iată, Eu, Domnul Iisus Hristos, Fiul Tatălui Savaot şi al mamei Fecioare, aşez acum pe masa cuvântului Meu salutul cel mărturisitor, dimpreună cu ucenicii şi ucenitele Mele, cu care am venit spre sărbătoarea lor în mijlocul tău: Hristos a înviat!

O, aţi venit la izvorul Meu de cuvânt, voi, cei ce călătoriţi spre Mine. Plecăciune fac înaintea iubirii şi a credinţei cea plină de dor în voi. Vă întâmpin cu salutul învierii Mele: Hristos a înviat! Mă vede Tatăl îmbrăţişându-vă în cuvânt. Se uită mama Mea Fecioara la Duhul Meu Cel mângâiat de voi, de dragostea din voi pentru locaşurile Mele de azi, ale grădinilor pe unde-Mi pasc Eu turma cea hrănită cu glasul Meu de Păstor, pe cei cu care-Mi sprijin venirea Mea cea de azi cuvânt pe pământ la om.

O, cum să vă arăt bucuria Mea? Sunt îndurerat şi caut bucurie lângă durerea Mea, iar voi Îmi daţi, şi simt alin pe rane. O, sunt îndurerat că nu rodeşte în om taina învierii Mele dintre cei morţi. Cei vii cu trupul sunt mai morţi decât morţii din mijlocul cărora M-am sculat după ce am stat între ei într-un mormânt împrumutat atât cât a fost să stau până ce am sfărâmat porţile iadului ca să-i trag spre înviere pe cei ce M-au aşteptat patru-cinci mii de ani să cobor după ei şi să-i aduc la viaţă prin învierea Mea. O, sunt îndurerat că sunt mai vii cei morţi cu trupul decât cei vii cu trupul, şi vin să le spun şi să-i vestesc pe cei ce sunt numai trup pe pământ şi să le spun că Eu, Domnul Iisus Hristos, stau în zilele acestea cuvânt pe pământ în mijlocul oamenilor ca să Mă audă ei şi să caute învierea lor, s-o caute la Mine dacă Eu vin şi cuvintez peste pământ cuvântul vieţii veşnice acum.

Aţi venit la izvorul Meu de cuvânt şi Mă bucur cu voi şi-Mi spun vouă durerea Mea şi Mă mângâi că pot să v-o spun. Bucuria că Eu grăiesc vouă să vă fie cu mare umilinţă în voi, ca să puteţi să vă mântuiţi, o, fiilor. Eu sunt Domnul Cel înviat, şi puterea Mea este cea de după învierea Mea, prin care am biruit moartea şi iadul.

Plângeau şi se tânguiau ucenicii Mei pentru moartea Mea pe cruce şi erau plini de umilinţă şi de jale pentru durerea Mea, erau altfel decât au fost mai înainte de suferinţa Mea cea pentru om sus pe Golgota. O, era amestecată cu suferinţă şi cu umilinţă în ei bucuria care a venit peste ei prin învierea Mea, care M-a arătat biruitor. M-am dat lor înapoi înviat dintre cei morţi şi i-am povăţuit apoi din când în când patruzeci de zile, mângâindu-i şi arătându-Mă minunat înaintea lor, iar iubirea lor cea pentru Mine era plină de umilinţă şi trăiau ei bucuria umilinţei şi umilinţa bucuriei, taină atât de puţin pătrunsă de cei ce dau să Mă iubească şi să-Mi urmeze cu viaţa lor pe pământ.

Am spus vouă că veţi veni şi vă voi întâmpina şi vă voi fi Învăţător dulce, Păstor plin de povaţă peste voi în zi de praznic sfânt cu voi şi cu cei din cer, cu care am venit. V-am spus că sunt îndurerat că sunt mai vii cei morţi cu trupul decât cei vii cu trupul, şi iată-i chemaţi la masa Mea cu voi, masă de pomenire şi pentru ei, ca să-i mângâiem pe ei. O, ce frumos stau, ce duh

umilit au, ascultând ei glasul Meu, glasul Fiului lui Dumnezeu în mijlocul vostru acum! Le-am făcut lor bucurie şi mângâiere mare, îmbrăţişându-i şi pe ei în cuvântul Meu cel de azi, căci le spun lor acum:

O, mângâiaţi-vă în durerea voastră cea pentru Mine, Mântuitorul vostru Cel îndurerat de la om, căci durerea voastră e dulce fiindcă este a Mea, şi cu ea vă alinaţi, şi cu ea vă mântuiţi, dar cei pe pământ cu trupul nu trag la mântuirea lor, care vine spre ei prin durerea Mea din ei. O, dac-ar şti ei viaţa sau lipsa vieţii celor care au fost, s-ar mângâia cu durerea cea mântuitoare şi n-ar mai căuta ei cu minciuna, cu duhul deşertăciunii, care-l tot încântă pe om, neslobozindu-l pe el de sub minciuna lui. Nimic nu e de nepriceput între Dumnezeu şi om, dar nu alege el bucuria lui, cea care vine de la durerea Mea, de la iubirea Mea cea plină de durere pentru om.

— Da, Doamne, Mântuitorule al celor vii cu trupul, care Te caută, şi al celor adormiţi, care Te aşteaptă cu ziua Ta de biruinţă pentru ei! O, e plin de taină cuvântul Tău, Mântuitorule înviat! Ne mângâiem în zilele Tale acum cu poporul Tău de nou Ierusalim, cu care Tu grăieşti din cer pe pământ. S-a ivit în zilele acestea pe pământ împlinirea Scripturii descoperirii fiilor lui Dumnezeu şi vremea auzirii glasului Tău de azi de către cei din morminte ca să se scoale ei la glasul Tău şi să-şi primească lor după faptele lor. O, eşti mult Mângâietor nouă! Jertfa cea rugătoare înaintea Ta pentru noi din mijlocul poporului Tău de azi ne este doctorie şi vindecare din moarte, Doamne. Eşti atâta de milos faţă de greşalele pe care le-am făcut noi în viaţă pe pământ! O, nu ştiu oamenii lumea cea de aici şi stau nepăsători de ea în zilele lor pe pământ, aşa cum şi noi mult am stat aşa. Le spunem lor, pe calea cuvântului Tău, de lângă Tine le spunem lor să creadă acum, mai înainte să vadă, ca să-şi poată pregăti fericirea cea pentru aici, căci dacă nu-şi pregătesc nu au.

O, ce făceai cu noi, oare, atât de păcătoşi cum am fost pe pământ, dacă nu aşezai Tu acum pentru noi biserică vie, mult lucrătoare la cuvântul Tău pentru noi, popor de nou Ierusalim, trăitor de sfinţenie şi de rugăciune şi de jertfă pentru noi mereu? I-ai aşezat pe ei la lucrul Tău cel sfânt pe pământ pentru învierea morţilor, o, Doamne. Nu mai aveam mamă pe pământ, care să ne nască din nou. Biserica şi slujbele ei pentru noi sunt amestecate şi nu se mai suie la Tine pentru noi. Ortodoxia, mireasa Ta, şi-a rupt de tot cămăşuţa de botez. Numai în cer mai avem noi părinţi salvatori, şi iată câtă salvare ne-ai pregătit din mijlocul poporului Tău de azi pe pământ, cu slujitori aşezaţi la lucrul mântuirii cea pentru noi, cei adormiţi, şi aşteptând răscumpărarea noastră, Mântuitorule mare. O, slavă învierii Tale cea pentru noi! Ne-ai dăruit milă multă, Bunule! Le spunem fiilor poporului Tău şi celor ce sunt adunaţi în ziua aceasta la izvorul Tău de cuvânt, le spunem lor bucuria pe care ne-ai dat-o nouă, celor de demult şi celor de mai apoi, după ce Tu ai înviat, le spunem şi noi lor: Hristos a înviat şi ne-a răscumpărat, şi bucuria noastră e mare şi poartă în ea a Domnului durere şi a Sa suferinţă pentru noi, fiorul recunoştinţei pentru Cel milos, Care ne-a plătit vieţile prin jertfa Sa cea pentru noi! Amin.

— O, nimic, nimic nu e de nepriceput între Mine şi om, dar nu alege el bucuria lui, care vine în el de la durerea Mea, de la iubirea Mea cea plină de durere pentru om. Am dat glas celor adormiţi ca să-i mângâi pe ei, căci sunt Cel milos şi plin de mântuire pentru om. Amin.

Am spus vouă că veţi veni şi că vă voi întâmpina şi vă voi fi Păstor dulce şi plin de povaţă pentru voi în zi de praznic sfânt cu ucenicii Mei cei din cer, cu care am venit în mijlocul grădinilor Mele de azi cu poporul Meu cel de azi. V-am aşezat la masă cu sfinţii, fiilor plini de dor de cer în voi. Vă binecuvintez credinţa şi iubirea, măi fiilor. Vă dau putere să fiţi statornici în iubire şi în credinţă, plini de grija să aveţi credinţă cu dor în ea. Vă ajut să vă aşezaţi bine în credinţă ca să puteţi prin ea pentru Mine şi pentru voi, pentru Mine cu voi şi pentru voi cu Mine, tată, căci otrava necredinţei cade tot mai mult peste ochii şi urechile şi mintea şi inima celor ce abia mai pot să se gândească la Dumnezeu cu viaţa lor. Nu mai are omul jertfă plăcută Mie, duh umilit în el, şi din a cărui lipsă suferă mult omul şi se lasă spre neiubire, căci nimic nu este plăcut de la om la Mine dacă umilinţa de duh nu se amestecă în cele ce ar fi să fie bune în el. Ajung

oamenii la certuri, la nemulţumiri, la semeţie multă unul în faţa celuilalt, la despărţiri, la păcate multe din pricina lipsei iubirii cea plină de umilinţă în ea. O, cum să fac să vă învăţ tot mai adânc iubirea cea cu folos în ea pentru Mine şi pentru voi? N-am omul la învăţat ca să-l pot naşte din nou pe el, dar voi M-aţi aflat şi aţi căutat să umblaţi după glasul Meu de Păstor şi după cei păstoriţi mult ca să Mă sprijin cu ei pentru venirea Mea cea de azi.

O, cercetaţi-vă şi căutaţi să creşteţi în credinţa cea care poate, fiilor! Aveţi grijă de duhul credinţei cea plină de dor, căci duşmanii credinţei voastre stau mereu pe urma voastră, iar voi să vegheaţi, tată, dacă aţi aflat glasul Meu cel de azi între oameni pe pământ. L-aş întreba pe cel ce M-a aflat în acest izvor de cuvânt, care este venirea Mea cea de azi după om, l-aş întreba pe el ce bine-şi face să Mă tăgăduiască în acest cuvânt după ce stă şi prânzeşte cu Mine o vreme? Să-Mi spună binele pe care-l dobândeşte el după ce dă să părăsească povaţa cuvântului Meu. El zice că Mă schimbă cu ceva mai bun. O, cu ce, oare? Nu-i în stare să-şi răspundă sau să-Mi răspundă dacă-l întreb. Cel hrănit azi din gura Mea ajunge apoi să spună că nu e Dumnezeu acest cuvânt. O, ce folos îi aduce lui aceasta? Ce să mai fac Eu cu el decât să-i ridic darul credinţei şi să-l las cu nebunii? Nebunii zic că nu este Dumnezeu în acest cuvânt, nu zic aceasta cei sănătoşi. De aceea Eu zic: păziţi-vă în credinţă, păziţi-vă credinţa şi creşteţi-o în voi, că nu este mai grea pedeapsă pentru omul păcătos, decât să iau de peste el duhul credinţei, după ce el Mă tăgăduieşte, pierzându-şi cămăşuţa de botez, care-l mărturisea pe el fiu al credinţei.

O, e primejdios să staţi în sfatul necredincioşilor şi pe scaun cu hulitorii, fiilor. E bine să staţi cu voia lângă Domnul şi ziua şi noaptea şi să vegheaţi pentru ea, ca să fiţi pomi roditori şi să nu fiţi ca praful spulberat de pe faţa pământului. Fiţi atenţi, că este scris că necredincioşii nu stau cu cei ce judecă drept, nici păcătoşii nu stau în sfatul dreptţilor. O, fiţi înţelepţi, căci scris este că Domnul cunoaşte şi întăreşte calea celor drepţi şi pierde calea celor necredincioşi. O, uitaţi-vă la cei ce cad din credinţă, că ajung hulitori şi defăimători şi nebuni, care zic în inima lor că nu este Dumnezeu, chiar dacă dau ei să umble după Dumnezeu cu trupul lor. O, fericit este cel ce nu stă la sfat cu necredincioşii, care ajung să hulească cu păcat asupra Duhului Sfânt. Mărturisiţi-vă, fiilor, dacă aţi făcut acest păcat şi păziţi-vă cămăşuţa de botez, tată, pe care puteţi uşor s-o pierdeţi dacă nu sunteţi atenţi asupra ispitelor care vă ies în cale ca să vă ucidă duhul, ca să strice credinţa voastră, tată. De peste cincizeci de ani stau cuvânt pe pământ aici, unde Mi-am hrănit un popor, şi tot mereu s-au sculat din mijlocul lui vânzători şi trădători şi hulitori dintre cei nemulţumiţi şi cărora nu le ajungea la inimă purtarea Mea cu ei, povaţa Mea de îndreptare a păcatelor lor, care-i duceau pe ei la păcatul dispreţuirii de Mine apoi şi al hulirii Duhului Sfânt al cuvântului Meu, şi al poporului rămas cu Mine, şi care Mi-a fost mereu mărturisitor împotriva celor ce minţeau asupra cărării cuvântului Meu de azi. O, curăţiţi-vă bine, fiilor, de orice păcat şi mărturisiţi-vă cu el, ca nu cumva să vă aibă diavolul la mână şi să vă învinuiască la Mine şi să vă dezbrace înaintea Mea de harul credinţei pentru cei sfinţi cu inima, căci păcatele necurăţate de pe om îl dau pe el spre pedeapsă, şi nu e pedeapsă mai mare ca aceea să-şi piardă omul credinţa după ce a gustat el din harul Meu, din Duhul Meu Cel mărturisitor din cer peste fii.

O, e mare dorul ucenicilor şi al uceniţelor Mele, cu care am venit din cer aici, la praznic de înviere, fiilor. Ispita necredinţei este mare, şi pe mulţi din ei i-a încercat ea şi atunci, şi unora le-a fost spre umilinţă şi spre pocăinţă, iar altora le-a fost spre tăgăduire şi spre pierzare, iar Eu, Domnul, de aceea le-am zis ucenicilor Mei după ce am înviat: *«Mergeţi în toată lumea cu Evanghelia şi cu învierea la toată făptura; cărora veţi ierta păcatele vor fi iertate, iar cărora le veţi ţine vor fi ţinute»*, suflând peste ei le-am spus lor aceasta, şi au luat ei atunci pe Duhul Sfânt în ei şi au lucrat prin El după cuvântul Meu de peste ei.

Îl plâng mult pe cel ce a cunoscut acest cuvânt şi a gustat din harul lui şi s-a dus apoi în părţi spre îndoială şi spre răceală de Mine, iar ucenicii şi uceniţele învierii Mele grăiesc acum în cuvântul Meu şi se fac mărturisitori din cer pentru credinţa celor credincioşi, ca s-o păzească pe ea

din cer peste ei, că mari sunt ispitele peste cei ce cred, iar diavolul plânge în dureri şi n-are astâmpăr pentru calea celor ce Mă iubesc şi cred cu dor venirea Mea cea de azi după om.

— O, Milosule Păstor, bucuria din noi este una cu durerea Ta, Doamne, şi suntem cu duhul plin de umilinţă în cer, căci după ce Tu ai înviat, noi ne-am schimbat prin suflarea Ta de peste noi, prin care ne-ai dat pe Duhul Sfânt, şi ne-am văzut apoi păcătoşenia şi toată greşeala cea asupra Ta pe calea Ta cu noi, căci ca nişte oameni am fost slabi cu veghea şi cu credinţa, dar ne-a salvat de la pierzare învierea Ta, o, Doamne. Numai Cel înviat, numai Tu poţi să faci această minune, numai Tu. Iată, eşti după învierea Ta cea de acum două mii de ani şi vii acum cu toată puterea învierii Tale pe care Tatăl Ţi-a dat-o în cer şi pe pământ, şi numai înviere împarţi, şi ne ai pe noi martori ai Tăi, martorii învierii Tale, Păstor rănit şi înviat prin rană! O, câtă nedumerire a fost şi pe noi atunci, câtă teamă, amestecată cu îndoială, Doamne! Ne mărturisim căinţa în faţa bisericii Tale de nou Ierusalim, cu care ai ieşit Tu acum pe pământ, cu un ceas mai înainte de pustiirea bisericii cea fără de veghe peste ea, biserică cu păstori năimiţi, Doamne, care fug când e vorba de ocrotire peste turmă, fug din faţa Ta şi se duc şi tocmesc viaţa oilor şi se duc cu tot cu oi, Doamne.

O, rămâneţi întru veghe, voi, cei care vă urmaţi străbunii şi pe Domnul, că e dusă spre rătăcire de cărare biserica de pe pământ, cea care avea să-I fie Domnului mireasă, ortodoxia, care nu mai are curată cămăşuţa ei. Este scris: «Vai de păstorii care nu păstoresc turma Domnului dacă s-au pus păstori peste ea!»*, iar noi spunem: vai de oile fără păstor, care rătăcesc pe toate dealurile şi pentru care vor fi traşi la răspuns păstorii care au nimicit turma şi pe Dumnezeul ei! Rămâneţi întru veghe zi şi noapte, căci lupul cel roşu dă târcoale să dezbrace biserica de haina ei cea din străbuni, cea din neam în neam. O, noi am ascultat pe Domnul, nu pe păstorii care nu L-au primit pe El şi L-au răstignit. Ne adunam în case de creştini şi ne aduceam Domnului, şi El Se aducea nouă, şi nu ne-am dat nimănui decât Lui, după ce El S-a dus de la noi la Tatăl. O, aşa să faceţi şi voi în faţa încercării care vine pentru credinţă; nu vă duceţi după cei ce dau să vă vândă pe bani şi pe slavă trecătoare! Rămâneţi în iubirea lui Hristos Cel înviat pentru noi şi pentru voi! Faceţi din casele voastre case sfinte şi smerite pentru Domnul şi duceţi viaţa cu El întru răbdare, căci înşelarea vine, şi va fi mare şi va doborî pe mulţi, pe mulţi! Învăţaţi să înţelegeţi pe cele ce stau ascunse încă până se vor ivi spre înşelarea multora!*

O, neam român, ţi-a dat Domnul libertatea. Foloseşte-o pentru înţelepciunea cea de sus acum, şi nu te du cu cei ce vând turma Domnului, ortodoxia cea din străbuni peste biserică! S-au îmbrăcat trădătorii în haină de sfânt ca să nu-i cunoască turma ce sunt ei pentru ea, dar Domnul Dumnezeul tău te-a strigat în şoaptă, o, neam român, şi te-a învăţat părinteşte să veghezi şi să crezi cuvântul Său, care vine pe masă la tine ca să te ţină de mânuţă prin vreme cu ceaţă. O, ascultă-L pe El, nu te vinde nevegherii pentru viaţa ta, căci noi suntem pildă vouă, fii creştini, şi ne strângeam în taină creştin cu creştin şi ne dădeam Domnului unii pe alţii şi nu ascultam de duşmani, chiar dacă ei stăteau pe scaune mari.

A venit Domnul la tine cu învierea ta, neam român, şi a venit mai înainte cu un ceas ca să te vestească de veghe pentru ceasul ispitei care vine peste lume ca să te înşele pe tine, cel ce eşti cu Hristos. Noi, ucenicii şi uceniţele învierii lui Hristos, te îndemnăm din cer, te chemăm spre veghe sfântă, că vine pe faţă, nu pe ascuns, vine lepădarea de credinţă peste biserică.

Voi, preoţi şi ierarhi, nu fiţi necredincioşi toţi! O, dintre voi treziţi-vă, ca să rămână şi Domnul cu o rămăşiţă, ca să nu se strivească toată casa Domnului! Cereţi pe Hristos putere de credinţă şi de har şi nu vă daţi spre defăimare de Dumnezeu sub cei ce dintre voi vor să-L defaime pe El! Sunteţi sub ameninţare de cădere din har prin unire cu cei ce au părăsit demult voia Domnului şi faţa Lui cea străbună. O, aşa cum din poporul iudeu n-a rămas decât câţiva, prin care s-a încreştinat două mii de ani neamul creştin din neam în neam, neamul lui Hristos, tot aşa şi acum va fi, nu va rămâne Domnul din neamul ortodox decât cu câţiva, căci se vor duce toţi din staulul Domnului, dar Domnul Şi-a ridicat acum pe piatra ei cea dintâi biserica Sa şi

tainic a lucrat cu un ceas mai devreme şi Şi-a salvat sămânţa şi mult neam credincios va creşte prin ea, căci Şi-a pus Domnul popor nou la scumpit, Ierusalim nou, şi are popor şi are biserică şi are ortodoxie, căci este scris ca Domnul Iisus Hristos Cel înviat să fie biruitor pe vecii prin cei credincioşi Lui, şi iată-L, este! Amin.

O, nu vindeţi şi nu cumpăraţi duminica! Nici pentru trup, nici pentru suflet să nu călcaţi această sfântă orânduială, şi veţi fi miluiţi de Dumnezeu. Nu vă lepădaţi de străbuni şi de ortodoxia lor, nu vă luaţi după cei ce zic că vă păstoresc! O, după roadele lor îi veţi cunoaşte. Se tem făţarnicii, se tem de cei tari în Dumnezeu, se tem de slujitorii cei plini de har şi îşi pun aceştia iscoade pe cale ca să tragă jos pe cei credincioşi. O, nu vă temeţi voi, cei credincioşi şi plini de dor de Dumnezeu! Ce vă poate face omul?

Le spunem acum celor ce au luat de pe masa de cuvânt a Domnului şi s-au răsculat apoi, spre rătăcirea lor din har, spre a batjocori pe cei rămaşi în trupul poporului nou, hrănit prin acest cuvânt, şi le spunem lor aşa:

Voi batjocoriţi şi împrăştiaţi dispreţ şi hulă asupra celor rămaşi în trupul poporului Cuvântului Hristos, dar cât aţi zice voi că sunt ei de păcătoşi, au darul credinţei cea pentru venirea Domnului cu sfinţii Săi, iar voi aveţi păcatul necredinţei şi al nimicirii sufletelor voastre şi ale celor ce cred şi sunteţi batjocoritori. Aţi cunoscut şi apoi aţi plecat într-ale voastre şi ziceţi că aţi făcut bine dacă aţi plecat, dar uitaţi-vă la voi şi uitaţi-vă şi la cei rămaşi, că nu ei sunt nebuni, ci sunt ei cei credincioşi, iar cei nebuni sunt cei ce pleacă şi sunt cei ce zic că nu este Dumnezeu acest izvor de cuvânt, care curge din gura Domnului peste poporul cel hrănit de El. Îi trageţi la suferinţă pe cei ce daţi să-i despărţiţi voi de cuvântul Domnului şi de adevărul Lui şi de cunoştinţa care vine din cer, dar vă atrageţi defăimare mare, căci David plângea şi zicea: «Defăimat-ai, Doamne, pe toţi cei ce se depărtează de îndreptările Tale, pentru că nedrept este gândul lor». *În toată vremea acestei lucrări de cuvânt au fost şi defăimători, care s-au depărtat apoi şi au hulit calea Domnului şi pe poporul cel rămas. Iată şi azi vede Domnul cum unii se trag în părţi şi nu sunt cuminţi. Unii din ei îşi cunosc vina şi neputinţa lor de a iubi pe Domnul cu fapta şi cu împlinirea, dar nu lovesc aceştia în mersul celor ce merg înainte, iar alţii din ei hulesc şi dispreţuiesc şi batjocoresc, după ce n-au stat ei frumos şi credincioşi lângă poporul acestui cuvânt. O, cei ce stau nu pleacă, iar cei ce n-au stat, aceia pleacă, şi aşa era şi la începutul cel cu noi acum două mii de ani, şi se vede bine în Scripturi ceea ce noi spunem acum despre începutul bisericii lui Hristos.*

Am grăit vouă din Hristos Cel din noi şi v-am grăit ca fraţi, şi cu dor am dat să vă statornicim darul credinţei, că are Domnul nevoie de credinţă tare în voi, şi prin care să daţi răspuns celor ce dau să vă dezbrace de har. Suntem martorii lui Hristos, chiar dacă şi noi am greşit ca nişte oameni şi ne-am clătinat adesea, dar Domnul ne-a întărit credinţa prin învierea Sa şi ne-o încununează acum prin venirea Lui cea de azi pe pământ cu noi în cuvânt, precum au spus Scripturile că Domnul va veni.

Hristos a înviat! Noi, ucenicii şi uceniţele învierii lui Hristos, la praznic sfânt de înviere cu voi, vă spunem cu duhul mărturisirii: Hristos a înviat! O, ne-am umplut de putere sfântă prin învierea Lui. Hristos a înviat! Veniţi să-L mărturisim pe El Domnul învierii! Noi din cer, şi voi de pe pământ, cerul şi pământul în unire pentru duhul mărturisirii. Amin.

Iar Tu, Doamne, ştii că Te iubim, ştii că în cer Te dorim cu venirea Ta la ei pe pământ cu noi, şi-Ţi aducem lacrimi calde pentru ei: păzeşte-i pe ei de cel rău şi dă-le lor patria cerească pe pământ cu ei, o, Doamne, şi le dă lor har mare, ca prin el să rodească ei rod din rod, spic din spic să rodească ei. Aşa să ne asculţi Tu pe noi pentru ei în ziua aceasta de praznic sfânt. Amin.

— Acum, Eu, Domnul, Mă alătur bucuriei ucenicilor şi a uceniţelor învierii Mele şi zic vouă urarea cea de Paşti: Hristos a înviat! Mi-e drag de voi, Mi-e dor de voi odată cu dorul vostru de Mine, şi creşte unii de la alţii dorul. V-am hrănit atâta de frumos, atâta de măreţ, Eu şi ucenicii şi uceniţele învierii Mele! V-am dat iubire fără de măsură, aşa precum Îmi este ea. Vă cuprind în

duh de înviere. Vă rog cereşte umblaţi pe urmele Mele! Învăţaţi din cuvântul Meu aceasta şi fiţi împlinitori. Eu, Domnul, mereu vă voi învăţa, mereu voi sta la cârmă şi vă voi purta, dar credinţa să vă fie tare, fiilor. O, nu uitaţi că despărţiri sunt acolo unde nu poate iubirea şi frăţia cea îngăduitoare prin iubire.

Căutaţi cu neînvârtoşarea inimii, o, fiilor. O, căutaţi-Mă, şi Eu voi deschide vouă şi voi cina cu voi şi vă voi da ca şi azi, când am petrecut cu voi praznic sfânt, duhul învierii Mele în voi şi cu voi. Vă povăţuiesc paşii, vi-i număr şi vi-i pun la bogăţia voastră în cer. Vă preţuiesc răbdarea, dar cel mai mult aştept de la voi iubirea Mea între voi şi nedespărţirea cea în numele Meu, măi fiilor. Unii au venit şi au tresăltat cu inima şi cu credinţa şi s-a stins apoi fiorul din ei. O, ce durere pe Mine de la ei! Voi însă aţi venit şi nu M-aţi părăsit, ci aţi venit.

Vă doresc nedespărţirea de Mine, fiilor. Vă doresc iubire fără de sfârşit. Îngerii şi sfinţii vă cuprind sub aripile lor, sub duhul lor în zi de praznic sfânt, şi aşa vă vor purta pe cale înapoi şi vor veghea peste voi. O, pace vouă! Pace vouă! Pace vouă! Eu sunt Păstorul Cel cu crucea. De Mine să ascultaţi, o, fiilor!

Şi iar zic vouă: Pace vouă! Pacea Mea o dau vouă! Rămâneţi în iubirea Mea, rămâneţi în poporul Meu! El este iubirea Mea, o, fiilor, el este casa Mea cea de azi în care Eu poposesc pe calea Mea dintre cer şi pământ, iar Eu vă cuprind pe voi în dragostea lui, în dragostea poporului Meu, poporul Meu cel născut prin cuvântul Meu cel de azi. Amin, amin, amin.

25 aprilie/8 mai 2011